

frakende retten til at være stifter, direktør eller medlem af bestyrelsen i et selskab med begrænset ansvar, et selskab eller en forening, som kræver særlig offentlig godkendelse, eller en fond.

Derimod finder straffelovrådet, at adgang til frakendelse af retten til »i øvrigt at udøve en bestemmende indflydelse« i et sådant selskab m.v. ville være for vidtgående og f.eks. omfatte retten til at udøve stemmeret ifølge en aktiepost, som den pågældende gennem arv eller på anden lovlig måde er kommet i besiddelse af, ligesom en sådan frakendelsesadgang i sin meget ubestemte form ville give betydelige afgrænsnings- og kontrolvanskeligheder. Dette led i udvalgets angivelse af de rettigheder, som skal kunne frakendes, bør derfor efter straffelovrådets opfattelse udgå.

Straffelovrådet finder i øvrigt grund til at fremhæve, at der i hvert enkelt tilfælde må tages stilling til frakendelsens nærmere omfang. Der kan dels være tale om kun at frakende retten til at beklæde en bestemt stilling, f.eks. som direktør, dels om at begrænse en frakendelse til virksomheder inden for bestemte brancher.

3.4. Den af udvalget foreslåede udvidelse af adgangen til suspension (midlertidig rettighedsfrakendelse) under sagen til også at omfatte de i § 79, stk. 1, 2. pkt., nævnte tilfælde samt de af udvalget foreslåede nye frakendelsestilfælde er efter straffelovrådets opfattelse ikke uden betænkeligheder. Det kan bl.a. efter en langvarig proces vise sig, at sagen ikke holder i det omfang, man på et tidligere stadium forestillede sig. Straffelovrådet betragter det som en selvfølge, at en sådan regel må anvendes meget restriktivt. Rådet har imidlertid ikke ment at burde udtale sig imod den foreslåede regel.

3.5. Straffelovrådet har ikke bemærkninger til de foreslåede ændringer i strafferammerne i § 131, stk. 1 og stk. 2.

Særligt for så vidt angår den foreslåede medvirkensbestemmelse i § 131, stk. 2, bemærkes, at dansk rets hovedregel efter straffelovens § 23, stk. 1-2, er, at medvirkensansvar også pådrages af den, som medvirker til at krænke et særligt pligtforhold, og som selv står uden for dette. Der skal meget til for at nå frem til, at der ved en given straffebestemmelse er tale om et såkaldt egenhændigt

delikt, og at der således foreligger en undtagelse fra hovedreglen.

Efter straffelovrådets opfattelse er det nærliggende at antage, at medvirken til overtrædelse af rettighedsfrakendelser følger hovedreglen om, at straf for medvirken kan pålægges. Der har af den grund i straffelovrådet være mest stemning for at anse den i stk. 2 foreslåede regel for overflødig. Straffelovrådet finder dog ikke grund til at indvende noget imod det af udvalget stillede forslag (i § 131, stk. 2) om, at medvirkensansvaret præciseres, og at der for dette ansvar skal gælde en lavere strafferamme.

4. Straffelovrådets lovudkast

På baggrund af det under pkt. 2-3 anførte foreslår straffelovrådet, at udkastet til ændring af straffeloven affattes således:

»§ ...

I borgerlig straffelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 527 af 1. november 1981, som ændret senest ved lov nr. 573 af 19. december 1985, foretages følgende ændringer:

1. § 79 affattes således:

«§ 79. Den, som udøver en af de i § 78, stk. 2, omhandlede virksomheder, kan ved dom for strafbart forhold frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed eller til at udøve den under visse former, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen.

Stk. 2. Det samme gælder, når særlige omstændigheder taler derfor, om udøvelse af anden virksomhed. Efter samme regel kan der ske frakendelse af retten til at være stifter af eller direktør eller medlem af bestyrelsen i et selskab med begrænset ansvar, et selskab eller en forening, som kræver særlig offentlig godkendelse, eller en fond.

Stk. 3. Frakendelsen sker på tid fra 1 til 5 år, regnet fra endelig dom, eller indtil videre, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra den pågældende virksomhed efter 5 års forløb kan indbringes for retten efter de i § 78, stk. 3, indeholdte regler. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan justitsministeren tillade, at indbringelse for retten sker, inden den i 1. pkt. nævnte 5 års frist er forløbet.

Stk. 4. Retten kan under behandlingen af de i stk. 1 og 2 nævnte sager ved kendelse udelukke den pågældende fra at udøve virksomheden, indtil